

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010666
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7619010666.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. júna 2022, v trestnej veci proti G. N., obžalovanej pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 8.3.2022 sp.zn. 4T/33/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietla odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp.zn. 4T/33/2019 zo dňa 8.3.2022 podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodil obžalovanú G. N., nar. XX.X.XXXX v K. H. N., okres K. H. N., bytom K. H. N., M. X/X, okres K. H. N., spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi číslo: 1 P/166/19/8810-15 zo dňa 18.12.2019 pre skutok zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že

dňa 12. decembra 2018, pri podaní trestného oznámenia pred vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície, na ul. O. XX v K. H. N., po zákonom poučení o trestných následkoch krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zákona, úmyselne mala nepravdivo obviniť bývalého manžela N. N. z konania vykazujúceho zákonné znaky zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopúšťať sexuálnym obťažovaním a sexuálnym zneužívaním ich maloletého syna N. Š., nar. XX.X.XXXX, hoci si mala byť vedomá, že nešlo o sexuálne zneužívanie dieťaťa zo strany otca, ale o vykonávanie úkonov hygieny predkožky penisu dieťaťa po urologickom zákroku, pri ktorom mu boli uvoľnené zrasty predkožky a uvedené oznámenie mala podať preto, že Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 3P/79/2018 zo dňa 10.12.2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril mal. N. Š. do dočasnej osobnej starostlivosti otca N. N.,

pretože skutok nie je trestným činom.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor, ktorý v písomných dôvodoch uviedol, že z vykonaného dokazovania a obsahu podaného trestného oznámenia zo dňa 12.12.2018 jednoznačne vyplýva, že obžalovaná nepravdivo obvinila otca dieťaťa N. N., zo sexuálneho obťažovania a zneužívania, ktorého sa mal dopúšťať tým, že sa hral a manipuloval s pohlavným orgánom dieťaťa, a tiež ho pri tom kameroval, hoci si bola vedomá, že zo strany otca nedochádzalo k sexuálnemu zneužívaniu dieťaťa, ale že dieťaťu vykonával úkony hygieny predkožky penisu dieťaťa po chirurgickom zákroku. Uvedené zdravotné dôvody v trestnom oznámení úmyselne neuviedla a trestné oznámenie jednoznačne formulovala ako podozrenie zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona. Nepravdivosť svojich tvrdení o sexuálnom zneužívaní dieťaťa potvrdila aj samotná obžalovaná v ďalších výpovediach v trestnom konaní, keď uviedla, že sa nedomnieva, že došlo k sexuálnemu zneužívaniu dieťaťa, ale že otec chlapcovi zámerne

ubližoval a úkony, súvisiace s hygienou predkožky penisu mu vykonával bolestivým a necitlivým spôsobom, pretože chcel dieťaťu aj jej ublížiť. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaná si bola plne vedomá, že popisované konanie, o ktorom sa malo dieťa vyjadrovať pred ňou aj pred svedkami, ktorých vypočutie navrhla v konaní pred súdom, nebolo sexuálnym zneužívaním dieťaťa, ale popisom vyššie uvedených úkonov hygieny dieťaťa. Vypočutí svedkovia, ktorí sú príbuznými alebo blízkymi osobami obžalovanej, o zdravotných dôvodoch vykonávania hygieny penisu dieťaťa nevedeli.

Z výpovedí otca dieťaťa, N. N., vyplynulo, že ošetrovanie predkožky penisu dieťaťa vykonával asi po dobu 2 rokov po chirurgickom zákroku a stávalo sa, že dieťaťu to bolo nepríjemné a plakalo, prípadne sa sťažovalo, že ho „štípe pipík“, avšak matka dieťaťa o tom vedela a uvedené skutočnosti zneužila na podanie trestného oznámenia pre sexuálne zneužívanie bezprostredne potom, keď súd dieťa neodkladným opatrením zveril do jeho dočasnej osobnej starostlivosti.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie znalkyne S.. T. C., S.. vyplynulo, že u obžalovanej neboli zistené psychotické alebo patologické zmeny v zmysle mánie alebo depresie, ani znaky, ktoré by svedčili pre organické zmeny centrálnej nervovej sústavy. Jej osobnosť je aktívna, energická s dominujúcimi osobnostnými rysmi svedčiacimi pre histriónsku štruktúru osobnosti. Hodnotenie a spracovávanie situácií je u nej ovplyvnené tendenciou k domýšľaniu, zveličovaniu, konfabuláciám a koná impulzívne pod vplyvom emócií. Zvýraznená emocionalita a osobnostné črty majú nepriaznivý vplyv na úroveň jej myslenia. Poruchy vnímania preukázané neboli. Konanie obžalovanej možno z psychologického hľadiska posúdiť ako impulzívne konanie, prípadne konanie v afekte. Uvedené závery korešponujú so závermi znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorý bol na obžalovanú podaný v civilnom súdnom konaní znalkyňou S.. K. v roku 2018. Vyšetrením duševného stavu obžalovanej znalkyňou z odvetvia psychiatrie Z.. D. D. v trestnom konaní bola rovnako konštatovaná akcentovaná osobnosť s histriónskymi rysmi, avšak obžalovaná netrpí duševnou poruchou. Obžalovaná mohla rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať. V plnom rozsahu chápe zmysel trestného konania. Vyššie uvedené znalecké dokazovanie preukazuje plnú trestnú zodpovednosť obžalovanej za spáchaný trestný čin.

Z výpovedí N. N. v tejto trestnej veci vyplynulo, že trestné oznámenie vo veci sexuálneho zneužívania dieťaťa obžalovaná jednoznačne podala účelovo, pretože v čase podania jej trestného oznámenia sa dozvedela, že súd zveril syna do jeho dočasnej osobnej starostlivosti. Zneužila pritom informácie, že dieťaťu vykonával ošetrovanie a hygienu penisu po chirurgickom zákroku. Zároveň uviedol, že G. N. na neho sústavne podáva trestné oznámenia, ktoré nemajú žiadny reálny podklad. V tejto súvislosti je potrebné, na základe evidencie okresnej prokuratúry potvrdiť, že G. N. podala na otca dieťaťa N. N., od roku 2019 celkom 25 trestných oznámení, z ktorých najmenej v 10 prípadoch N. N. obvinila z trestného činu výroby detskej pornografie podľa § 368 Tr. zákona a opakovane pre trestné činy nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona, týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona a iné, pričom v žiadnom z oznamovaných prípadov neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vykonanie trestného stíhania. Obžalovaná sústavne kriminalizuje osobu N. N. podávaním neopodstatnených trestných oznámení. Z doposiaľ zabezpečených zistení pri preverovaní trestných oznámení, opakovaných šetrení ÚPSVaR, pohovorov s dieťaťom, ani z podkladov z civilných konaní okresného súdu nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver pre podozrenie z trestnej alebo protiprávnej činnosti, alebo iného nevhodného správania zo strany otca. Dieťa bolo v roku 2021 právoplatne zverené do osobnej starostlivosti otca. Otec pri riešení vzťahových problémov aktívne spolupracuje s orgánom sociálno-právnej ochrany a kurately, má snahu o psychologické poradenstvo, avšak matka s príslušnými orgánmi vôbec nespupracuje a svoje právo na úpravu styku s dieťaťom rieši výlučne sústavným podávaním trestných oznámení.

Ustanovením § 345 Tr. zákona, by mala byť zabezpečená ochrana riadnej činnosti štátnych orgánov, ako aj občanov pred lživými útokmi na ich práva, slobodu a česť. Dokazovaním v tejto trestnej veci bolo dostatočne preukázané, že G. N. úmyselne a nepravdivo obvinila bývalého manžela zo sexuálneho zneužívania dieťaťa, hoci si bola vedomá, že otec dieťa sexuálne nezneužíva, pričom úmyselne zamlčala podstatné okolnosti o zdravotných dôvodoch ošetrovania penisu dieťaťa, čo malo podstatný význam pre právne posúdenie obsahu podaného trestného oznámenia. Poukázal pritom na účelovosť jej tvrdení, načasovanie ich oznámenia orgánom činným v trestnom konaní, ako aj na ich zjavnú neodôvodnenosť.

Pokiaľ v konaní bolo spochybnené konanie obžalovanej z osobitného motívu - pomsty (vzhľadom na psychologické posúdenie jej osobnosti), bolo odôvodnené uznať obžalovanú za vinnú z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona a okolnosti súvisiace so štruktúrou jej osobnosti zohľadniť pri ukladaní trestu.

Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil oslobodzujúci rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná G. N., ktorá uviedla, že na podklade doplneného dokazovania, po zhodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich súhrne, súd prvej inštancie rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Napadnutý rozsudok okresného súdu je zákonný a správny a hodnoverne a dostatočne odôvodnený.

Súd vo svojom odôvodnení napadnutého rozsudku správne poukázal na to, že v danom prípade vykonaným dokazovaním nebol u obžalovanej preukázaný motív pomsty a dokonca, ak by aj došlo ku zmene právnej kvalifikácie skutku, v danom prípade by nešlo o trestný čin, nakoľko po subjektívnej stránke skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia sa vyžaduje úmyselné zavinenie, ktoré preukázané nebolo.

Obžalovaná preto navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 4T/33/2019 zo dňa 8.3.2022 zamietol ako nedôvodné.

Na podklade odvolania okresného prokurátora krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v Košiciach už raz v tejto trestnej veci rozhodol a to uznesením sp. zn. 7To 78/2020 zo dňa 22.12.2020, kedy na základe odvolania obžalovanej, zrušil odsudzujúci rozsudok prvostupňového súdu, ktorým bola G. N. uznaná za vinnú zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zákona a uložil súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd uložil prvostupňovému súdu, aby v konaní pribral znalca z odboru psychológie za účelom komplexného psychologického vyšetrenia obžalovanej, v nadväznosti na predtým vypracované znalecké posudky a taktiež, aby v nevyhnutnom rozsahu vypočul svedkov navrhovaných obžalovanou k otázke, či im maloletý N. Š. uvádzal skutočnosti, z ktorých mala obžalovaná nepravdivo obviniť N. N..

Okresný súd po doplnení dokazovania v zmysle pokynu krajského súdu zabezpečil na osobu obžalovanej znalecký posudok z odboru psychológie, ktorý spracovala S.. T. C., S.. a súčasne vykonal výsluch svedkov B. U., B. L., S. C. a K. A., pred ktorými sa malo dieťa vyjadrovať o oznamovanom protiprávnom konaní N. N.. Po doplnení dokazovania súd podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil obžalovanú spod obžaloby, pričom poukázal, že v konaní nebolo preukázané, že obžalovaná si bola vedomá toho, že uvádza nepravdivé okolnosti, pretože oznamovala okolnosti, ktoré pred ňou uvádzal jej maloletý syn, ktorý sa takto vyjadroval aj pred vypočutými svedkami. Ďalej poukázal na závery jej psychologického vyšetrenia, ktoré objasňujú jej emocionálne a pudové konanie, bez racionálneho uvažovania. Obžalovaná podala trestné oznámenie, pretože mala strach o svoje dieťa a z dokazovania nebol preukázaný záver, že konala s motívom pomsty.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr.por.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že sa skutok stal, avšak nie je trestným činom.

Vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci z výsluchu obžalovanej a z výsluchov svedkov B. U., B. L., S. C. a K. A., jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že maloletý N. Š. im uvádzal skutočnosti, z ktorých mala obžalovaná nepravdivo obviniť N. N., čím bola potvrdená jej obrana.

Odvolačná námietka prokurátora, že vypočutí svedkovia, ktorí sú príbuznými alebo blízkymi osobami obžalovanej, o zdravotných dôvodoch vykonávania hygieny penisu dieťaťa nevedeli, neobstojí lebo táto skutočnosť nemá zásadný význam k obsahu informácie a jej následnému oznámeniu obžalovanej, ktorá podala trestné oznámenie na N. N.. Na druhej strane ani dieťa nevedelo vyhodnotiť a prijať tento spôsob vykonávania hygieny. Nemožno jednoznačne vyhodnotiť v neprospech obžalovanej to, že mali s poškodeným rozdielne názory k danému problému. Je neštandardné, že prokurátor poukázal na 25 trestných oznámení podaných obžalovanou, ktoré boli odmietnuté a až v tomto prípade došlo k podaniu obžaloby. Uvedené zdôrazňuje krajský súd aj v súvislosti s tým, že aj sám poškodený N. N. uviedol, že už mal dosť toho, ako ho obžalovaná neustále obviňuje. Obžalovaná aj keď nie je duševne chorá, je dlhodobo vedená v odborných ambulanciách, v dôsledku nepriaznivej životnej situácie v súvislosti s obžalovaným a maloletým synom. Neuniklo pozornosti krajského súdu, že obžalovaná bola psychiatrickým a psychologickým vyšetrením klasifikovaná ako histriónska štruktúra osobnosti. Pokiaľ prokurátor udáva, že boli u nej zistené konfabulácie, tak tieto boli zistené znalkyňou z odboru psychológie len na nevedomej úrovni, nie na vedomej. Krajský súd rezultuje, že podanie trestného oznámenia obžalovanou bolo impulzívnym konaním tzv. konanie v afekte, v rámci ktorého obžalovaná nezvažovala dôsledky, ktoré z konania vyplynú. Z tohto záveru teda jednoznačne vyplýva absencia subjektívnej stránky konania obžalovanej, t.j. úmysel nepriamy alebo priamy.

Z judikatúry súdov Slovenskej republiky možno vyvodiť, že náležité zistenie skutkového stavu podľa § 2 ods.10 Tr.por. vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené a ničím nespochybniteľné fakty.

Na základe vyššie uvedeného je potrebné, aby sa dostatočne objasnila vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazoval všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, t.j. aj zavinenie. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.

Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí sa rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Zásada prezumpcie nevinu sa musí prejavovať v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. je úmyselný trestný čin, pre ktorého naplnenie sa vyžaduje úmyselné konanie - teda vedomosť páchatel'a, že sa dopúšťa žalovanej trestnej činnosti. Ak ten-ktorý páchatel' takúto vedomosť nemá, resp. jeho obranu objektívnymi dôkazmi vyvrátiť nie je možné (ako v tomto prípade), nemôže niesť trestno-právnu zodpovednosť.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo aj podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaná G. N. dňa 12.12.2018 podala trestné oznámenie na bývalého manžela N. N. pre podozrenie zo zločinu sexuálneho zneužívania maloletého N. Š., hoci si mala byť vedomá, že nešlo o sexuálne zneužívanie dieťaťa zo strany otca, ale o vykonávanie úkonov hygieny predkožky penisu dieťaťa po urologickom zákroku, avšak nebola bez pochybností preukázaná subjektívna stránka konania obžalovanej, a to vo forme priameho, resp. nepriameho úmyslu.

Krajský súd preto opakovane uvádza, že okresný súd doplnil dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom rozsahu a takto vykonané dôkazy jak jednotlivo, tak aj vo vzájomnom súhrne správne vyhodnotil a dospel tak k úplným skutkovým, ako aj právnym záverom.

Po preskúmaní obsahu jednotlivých dôkazov, ako aj dôvodov, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie a kde v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, ktoré za pochybné a akými hodnotiacimi závermi sa riadil, aj krajský súd pri hodnotení týchto dôvodov

dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle zásady „in dubio pro reo“ je v celom rozsahu namieste.

Krajský súd vzhľadom na vecnú správnosť dôvodov okresného súdu si tieto v podrobnostiach v celom rozsahu osvojuje a na ne poukazuje.

Za daného stavu krajský súd, zaoberajúc sa dôvodmi odvolania okresného prokurátora, pri takejto ustálenej dôkaznej situácii považoval uvedené odvolanie za nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.